

KURS JĘZYKA C++

DŁUGIE LICZBY

Instytut Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego

Paweł Rzechonek

Zadanie.

Zdefiniuj klasę `LiczbaCalc` reprezentującą liczbę całkowitą o nieograniczonym zakresie. Liczby te powinny być kodowane binarnie w systemie *uzupełnienia dwójkowego U2*. Do pamiętania długich liczb całkowitych wykorzystaj tablicę bitów z wcześniejszego zadania.

```
class LiczbaCalc
{
protected:
    TabBit *bity;
public:
    LiczbaCalc () throw ();
    LiczbaCalc (int n) throw ();
    LiczbaCalc (const LiczbaCalc &x) throw ();
    virtual ~LiczbaCalc () throw ();
    LiczbaCalc & operator= (const LiczbaCalc &x) throw ();
// ...
};
```

Klasa `LiczbaCalc` powinna być wyposażona w konstruktor domyślny (wartość domyślna nowoutworzonej liczby ma wynosić 0), konstruktor inicjalizowany wartością typu `int`, konstruktor kopiujący, operator przypisania kopiującego i destruktor. Nie zapomnij przy każdej metodzie zadeklarować jakie wyjątki one zgłaszają.

W klasie `LiczbaCalc` zdefiniuj operatory umożliwiające wykonywanie obliczeń arytmetycznych (dodawanie, odejmowanie, mnożenie, dzielenie, reszta z dzielenia i zmiana znaku). Pamiętaj, że klasa reprezentująca długą liczbę może być dość duża i nie powinno się (o ile to nie jest konieczne) przekazywać jej przez wartość za pomocą stosu. Można więc zdefiniować po dwie wersje każdego operatora arytmetycznego: jeden jako funkcja zaprzyjaźniona a drugi jako składowy operator przypisania. Do obliczeń arytmetycznych mogą ci się przydać operatory bitowe oraz przesunięcia.

```
class LiczbaCalc
{
// ...
public:
    LiczbaCalc operator- () throw ();
    friend LiczbaCalc operator+ (const LiczbaCalc &x, const LiczbaCalc &y) throw ();
    LiczbaCalc & operator+= (const LiczbaCalc &y) throw ();
    friend LiczbaCalc operator/ (const LiczbaCalc &x, const LiczbaCalc &y) throw (div0);
    LiczbaCalc & operator/= (const LiczbaCalc &y) throw (div0);
// ...
};
```

W trakcie obliczeń obliczeń arytmetycznych (w szczególności przy mnożeniu) wartość liczby może szybko rosnąć — powinieneś o tym pamiętać, aby używać odpowiednio dużej tablicy bitów do przechowywania liczby, a w razie konieczności tablicę taką należy powiększyć (albo pomniejszyć). Przy dzieleniu zwróć uwagę na wartość dzielnika i w przypadku próby dzielenia przez 0 zgłoś wyjątek `div0`. Klasę wyjątku `div0` zdefiniuj samodzielnie dziedzicząc po `exception` z biblioteki standardowej.

Zaprogramuj także zaprzyjaźnione operatory do czytania ze strumienia wejściowego `operator>>` i pisanie do strumienia wyjściowego `operator<<` długich liczb całkowitych w postaci dziesiętnej.

```

class LiczbaCalk
{
// ...
public:
    friend ostream operator<< (ostream &we, LiczbaCalk &x);
    friend ostream operator>> (ostream &wy, const LiczbaCalk &x);
};

```

Definicję klasy `LiczbaCalk` umieść w przestrzeni nazw `obliczenia`. Potem stwórz bibliotekę statyczną albo współdzieloną z obydwoma klasami i nazwij ją `liczby.lib` pod Windowsem albo `libliczby.a` pod Linuxem.

Uzupełnienie.

Na koniec napisz program, który rzetelnie przetestuje wszystkie metody w klasie `LiczbaCalk`. Uzupełnieniem programu testowego niech będzie funkcja rekurencyjna, która wylicza wartość zadanej liczby Catalana. W swoim programie testowym wylicz i wypisz 100-tą liczbę Catalana.

Uwaga.

Nie używaj w swoim kodzie globalnej dyrektywy `using namespace`.

Wskazówka.

Każdy n -ty wyraz ciągu Catalana określony jest wzorem jawnym $C_n = \frac{1}{n+1} \binom{2n}{n}$ dla $n \geq 0$. Rekurencyjnie ciąg jest określony w następujący sposób:

$$\begin{aligned}
 C_0 &= 1 \\
 C_n &= \frac{4n-2}{n+1} C_{n-1} \quad \text{dla } n > 0
 \end{aligned}$$